

„Кога се тиче како живе приче“, Дејан Алексић

Ликови: писац, приче

У овој књизи све приче су посебне. Књига има дванаест прича.

Прва прича је прича која бежи, друга је прича о истим причама, трећа је прича која нема крај и тако све до приче од које се зева. Све у свему, у овој књизи писац прича са причама и решава њихове проблеме.

Ја мислим да је највише проблема имао код размажене приче. И сам наслов вам говори о томе колико проблема носи ова прича.

Писац у овој књизи никад није лагао причу или крај приче.

По мом мишљењу, најбоље приче су: приче о истим причама, размажена прича и прича од које се зева.

„Исте приче“ су занимљиве јер се не могу препознати (разликовати?) и у свакој је један змај и један витез који хрче. Али, на крају приче се замене и једна прича од тада има два змаја а друга два витеза.

„Размажена прича“ је она којој све смета, а поготову јој смета вук који има буве . Она се жалила и жалила али јој је писац објаснио да је она посебна таква каква јесте и тада је престала да се жали.

Последња прича која ми се највише свиђа је „Прича од које се зева“. Кроз разговор са писцем прича је схватила да није толико лоше што се од ње зева.

Ова књига је чудна због тога што су у њој главни јунаци приче. Писац је свакој причи дао неку људску особину. Свака прича има нешто због чега је посебна, као што је и свако биће посебно

